

РЕШЕНИЕ

№ 1388

гр. Варна, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100501274 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 263609 от 28.03.2022 г.**, депозирана от Д. С. Д., ЕГН: *****, чрез адв. К. М., срещу решение № 260129 от 28.02.2022 г., постановено по гр. д. № 15851/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, **В ЧАСТИТЕ**, с които са отхвърлени предявените от жалбоподателя искове срещу Д. М. Я., както следва:

- за заплащане на сумата за **разликата над 722,95 лева до пълния размер на предявения иск от 1 084,42 лева**, представляваща дължими от ответницата задължения за местни данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол за периода от 2011 г. до 2020 г., съответстваща на придобитата след прекратяване на СИО със смъртта на съпруга /К. Янк./ на ответницата 4/6 ид. ч. от правото на собственост върху апартамент с идентификатор № 10135.4504.449.3.5, находящ се в гр. Варна, *****; поземлен имот

идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, МПС с рег. № В 9686 КВ, МПС с рег. № В 2198 СТ, МПС с рег. № В 6630 ЕК, МПС с рег. № В 0388 КХ, МПС с рег. № В 1326 НВ, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД;

- за заплащане на сумата за **разликата над 475,61 лева до пълния размер на предявения иск от 713,42 лева**, представляваща заплатена от ищцата в полза на „Енерго-Про Продажби“ АД цена за потребена в периода 8.08.2018 г. до 7.04.2020 г. електрическа енергия за поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк. ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД;
- за заплащане на сумата за **разликата над 58,59 лева до пълния размер на предявения иск от 87,88 лева**, представляваща заплатена от ищцата в полза на „ВиК Варна“ ООД цена за потребена в периода 11.02.2019 г. до 10.09.2020 г. вода в поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк. ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, както и в частта
- за осъждане на ответницата **да върне** на ищцата предадените ѝ за временно ползване движими вещи - телевизор с марка „LED LCD Finlux FF 4830 SMART“ на стойност 618,00 лв., микровълнова фурна „FINLUX FMO-2073B“ на стойност 119,00 лв., тостер „CROWN CT-828“ на стойност 27,00 лв., пералня със сушилния модел „GVW 364TC-S“ на стойност 1177,80 лв. и два броя конвекторни печки „DPL CH 7012“, на основание чл. 249, ал. 2 ЗЗД.

В депозираната въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на

първоинстанционното решение в обжалваните му части. За неправилен намира извода на съда за дължимост на сумите до 4/6 ид. ч. от недвижимите имоти, доколкото партидите за заплащане на местни данъци и такси са лични, поради което начислените такива не са за целия имот, а само за притежаваните ид. ч. от титуляра на партидата. Излага подробни хронологични доводи за заплатените от нея разноски в полза на Д. Я.. Излага доводи за неправилност на доклада на съда, в частта, в която в посочено, че се претендира сума, съответстваща на притежаваните ид. ч., които ѝ принадлежат след прекратяване на СИО със смъртта на съпруга ѝ. Сочи, че доколкото съпругът на ответницата е починал през 2018 г., то исковата претенция за периода от 2011 г. до 2020 г., обхваща и задължения на ответницата и преди смъртта на съпруга ѝ.

По повод на отхвърлителните части за възстановяване на заплатените суми към „Енерго- Про Продажби“ АД и „ВиК-Варна“ ООД, излага доводи за неправилност на извода на съда, че ответницата следва да отговаря до размера на 4/6 ид. ч. от тези задължения. Сочи, че разходите за битови сметки не произтичат от собствеността, а са свързани с потреблението, на този, който използва имота. Твърди, че с изявленията си ответницата е посочила, че е използвала недвижимия имот през процесния период. Излага доводи, че по делото не се твърди или са събрани доказателства, че трето лице, различно от ответницата е използвало недвижимия имот.

На следващо място, излага доводи, че в производството е прието за безспорно, че телевизорът, микровълновата фурна, тостера и пералнята се намират в апартамента, находящ се в гр. Варна, ***** . За необоснован намира извода на съда за недоказаност на възникването на заемно правоотношение, а за наличието на договор за дарение по отношение на същите движими вещи. Сочи, че ответникът е поддържал, че е налице дарение единствено по отношение на пералнята, както и че от свидетелските показания се установявало, че уредите са закупени от ищцата и съпруга ѝ, с уговорка за възстановяване на средствата за това. За недоказано намира и наличието на дарствено намерение по повод на пералнята, доколкото последната е закупена със средства на „БГ Бетон-груп 13“ ООД, в което дружество съдружници са ищцата и ответницата при равни дялове. За неправилен намира извода на съда за недоказаност на обстоятелството, че двете калориферни печки се намират във владение на ответницата.

Позовавайки се на свидетелските показания намира за установено, че движимите вещи не са върнати на ищцата, нито пък е заплатената тяхната равностойност.

Моли за отмяна на решението в обжалваните части, както и за уважаване на предявените искове в пълните заявени размери. Претендира разноски.

В срока по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от страна на Д. М. Я., чрез адв. А. П.. В същия се излагат доводи за неоснователността на въззивната жалба, депозирана от насрещната страна. За правилен намира извода на съда, че Д. Я. не е едноличен собственик на наследеното имущество. Излага подробни доводи по същество на спора. Сочи, че в разписка № 04000878517206 като наредител за сумата от 1212.04 лева е посочена Д. Я.. По отношение на възстановяване на разходите за заплатена данъци за МПС, сочи, че правилно първоинстанционният съд е приел, че делът на ответницата от тях е 4/6 ид. ч. Сочи, че до края на м. април 2020 г. Д., Д. и Д. Я. са имали добри отношения, като позовавайки се на ППВС № 1/1979 г. счита, че съзнателното изпълнение на нравствен дълг е основание за престиране, като даденото не подлежи на връщане. Счита, че от свидетелските показания на свидетелката Кр. Д. се установява, че ищцата само фактически е предавала паричните суми за заплащане на задълженията в Easy pay, които са ѝ били предоставяни от свекърва ѝ.

Излага доводи, че всеки един от съсобствениците отговаря за заплащането на задължението за електрическа енергия съобразно притежаваната от същия ид. ч. в имота. Сочи, че от свидетелските показания се установява, че ищцата и семейството ѝ са използвали недвижимия имот до м. април 2020 г. За неоснователни намира доводите, че съдът е приел за безспорно, че движимите вещи се намират в апартамента, доколкото изрично в отговора на исковата молба са посочили, че само пералната и сушилнята се намират там. Твърди, че последните представляват обичайно дарение за новия дом от семействата на синовете, за което не се е изисквало сключването на писмен договор между роднини по права линия, както и че е закупена със средства на „БГ Бетон-груп 13“ ООД. Позовавайки се на свидетелските показания на свидетеля М. Д. счита за установено, че останалите движими вещи не се намират в недвижимия имот. Сочи, че не е доказано сключването

на договор за заем, както и предаване на движимите вещи.

Моли за потвърждаване на решението в обжалваните части. Претендира заплащането на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна защита на основание чл. 38 ЗА.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, въззивникът, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. В депозирана молба претендира заплащането на съдебно-деловодни разноски. В писмена защита излага подробни доводи по същество на спора.

В о. с. з., процесуалният представител на въззиваемата страна моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира заплащането на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ. Възразява за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

За да се произнесе по спора, съставът на Окръжен съд-Варна съобрази следното:

Производството по гр. д. № 15851/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, е образувано по предявени от Д. С. Д. срещу Д. М. Я. иски, както следва:

1. иск за осъждане на ответницата да заплати на ищцата сумата от 2093,72 лева представляваща заплатени от ищцата в периода от 2017 г.-2020 г. без основание задължения за местни данъци и такси, сметки за ВиК, електроснабдителни и интернет услуги, както следва:

- сумата от 1084,42 лева, представляваща дължими от ответницата задължения за местни данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол за периода от 2011 г. до 2020 г., съответстваща на придобитата след прекратяване на СИО със смъртта на съпруга /К. Янк./ на ответницата 4/6 идеални части от правото на собственост върху апартамент с идентификатор № 10135.4504.449.3.5, находящ се в гр. Варна, ж. к. “Владислав Варненчик” № 17, вх. 3, ет. 2, ап. 35; поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, МПС с рег. № В 9686 KB, МПС с рег. № В 2198 СТ, МПС с рег. № В 6630 ЕК, МПС с рег. № В 0388 KX, МПС с рег. № В 1326 HB,

- сумата от 235,43 лева, представляваща начислени на наследодателя /К. Янк./ на ответницата /преживяла съпруга/ задължения за местни данъци и такси към община Вълчи дол за 2018 г., съответстваща на придобитата по наследство от ответницата 1/3 ид. ч. от правото на собственост върху МПС с рег. № В 0388 КХ и МПС с рег. № В 4030 КР,

- сумата от 713,42 лева, представляваща заплатена от ищцата в полза на „Енерго-Про Продажби“ АД цена за потребена в периода 8.08.2018 г. до 7.04.2020 г. електрическа енергия за поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк.

- сумата от 87,88 лева, представляваща заплатена от ищцата в полза на „ВиК Варна“ ООД цена за потребена в периода 11.02.2019 г. до 10.09.2020 г. вода в поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк.

- сумата от 208 лева, представляваща заплатена от ищцата в полза на „Булсатком“ АД цена за потребен в периода 11.02.2019 г. до 10.08.2020 г. интернет в поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползван еднолично от ответницата след смъртта на съпруга □ К.Янк. на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД,

2. иск за осъждане на ответницата да върне на ищцата предадените ѝ за временно ползване движими вещи - телевизор с марка „LED LCD Finlux FF 4830 SMART“ на стойност 618 лв., микровълнова фурна „FINLUX FMO-2073BS“ на стойност 119 лв., тостер „CROWN CT-828“ на стойност 27 лв., пералня със сушилня модел „GVW 364TC-S“ на стойност 1177,80 лв. и два броя конвекторни печки „DPL CH 7012“, на основание чл. 249, ал. 2 от ЗЗД.

В исковата молба се излагат доводи, че Д. К.Д. е съпруг на ищцата и е син на К. Д. Янк.. Сочи, че наследници на К. Янк. са съпругата му - Д. М. Я. – съпруга и синът му М. К.Д.. Твърди, че в наследствената маса на К. Янк. са включени идеални части от УПИ № III-999 по плана на ЗПЗ, в землището на с. Тополи, община Варна, ведно с идеални части от построените в имота заведение за обществено хранене и стоманобетонов склад; апартамент с

идентификатор № 10135.4504.449.3.5, с административен адрес: гр. Варна, *****; поземлен имот с идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, както и детайлно индивидуализираните в исковата молба МПС. Сочи, че със свои лични средства със знание и без противопоставяне на останалите наследници е заплащала данъци и такси за имуществото. Детайлно посочва сумите и датите на извършваните плащания. Твърди, че недвижимият имот, находящ се в с. Червенци е обитаван от Д. Я. и К. Янк. до момента на смъртта му. Твърди, че задълженията на ответницата, съответстващи на припадащите ѝ се ид. ч. от наследствената маса не са заплатени на ищцата. Сочи, че е закупила електрически уреди за апартамента в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“ на К. и Д. Янк.и, които им е предоставила за временно ползване, като претендира връщането им. Моли за уважаване на исковете, както и за присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от Д. М. Я., в който се излагат доводи за неоснователността на предявените искове. Не се оспорва наследствената квота на ищцата от наследствената маса от наследството на К. Д. Янк.. Оспорва плащанията да са извършвани с лични средства на ищцата, като посочва, че макар и плащанията да са извършвани от ищцата и от Кр. Д., сочи, че са използвани средства Д. Я.. Твърди, че представените платежни документи са иззети от дома на Д. Я., находящ се в с.Червенци или от имота в с.Тополи, са подадени жалби до РУ – Девня. Сочи, че К. Янк. не е собственик на процесните МПС, за които се претендира връщане на заплатените данъци и такси. Оспорва се заплащането на задължения за ВиК, електроснабдителни и интернет услуги. По повод на иска за връщане на движимите вещи, излага, че същите не се намират в имота обитаван от Д. Я.. Сочи, че пералня със сушилня модел “GVW 364TC-S” е дарена на Д. и К. Янк.и от синовете им и техните съпруги. Моли за отхвърляне на исковете, както и за присъждане на разноски.

С определение № 264816 от 15.06.2021 г. /л. 225 от делото на ВРС/ е разделено производството по делото от претенциите за заплащане на сумите за дължим от ответницата задължения за местни данъци и такси към община Варна за УПИ, находящи се в с. Тополи.

Съставът на Варненския окръжен съд, въз основа на твърденията и

възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Не е спорно по делото и от събраните доказателства се установява, че К. Д. Янк. е починал на 22.10.2018 г., като е оставил за наследници- съпругата си Д. М. Я. и двама си синове – Д. К.Д. и М. К.Д.. Не се оспорва обстоятелството, че процесните недвижими имоти са придобити по време на брака на К. Янк. и Д. Я., както и притежаваните квоти от същите, респ. 4/6 ид. ч. – Д. Я. и по 1/6 ид. ч. за Д. К.Д. и М. К.Д..

Не се оспорва обстоятелството, че пералня със сушилня модел “GVW 364TC-S” е във фактическата власт на Д. М. Я..

Видно от представения нотариален акт № 31, том V, рег. № 10506, н. д. № 5182016 г., на нотариус Св. Д., Д. М. Я. и К. Д. Янк. закупуват апартамент № 35, находящ се в ж. к. „Владислав Варненчик“ № 17, вх. 3.

С констативен нотариален акт № 21, том II, дело № 397/91 г., се установява, че К. Д. Янк. е признат за собственик по давност на недвижим имот, находящ се в с. Червенци, представляващ дворно място от 1410 кв. м. в парцел IX-337 в кв. 11 по плана на с. Червенци и дворно място от 1240 кв. м. в парцел X-337 в кв. 11 по плана на с. Червенци, заедно с построените в него жилищна сграда и стопански постройки.

От представените 2 бр. свидетелства за гаранция, е видно, че на 5.02.2017 г. от „Технополис“ – гр. Варна са закупени конвекторни печки с фабричен номер: DPL СН 7012. На същата дата от гаранционна карта № 16011723 се установява, че е закупена пералня и сушилня, модел GVW 364TC-S, сериен номер 3100613315361906. За горепосочените движими вещи е представена фактура от 13.02.2017 г. на стойност от 1177 лева, издадена на името Д. Д..

Видно е от представения фискален бон и гаранционна карта, че на 9.02.2017 г. Д. Д. е закупила телевизор – TV LED LCD Finlux FF4830 SMART на стойност 618 лв.

От съдържанието на представения фискален бон и гаранционни карти, се установява, че на 16.02.2017 г. Д. Д. закупува тостер “Crown CT-828” на стойност от 27 лева и микровълнова фурна Finlux FMO-2073BS, на стойност

от 119 лева.

В производството са представени множество разписки за извършвани плащания към „Easy Pay” за местни данъци и такси към община Варна.

Видно от разписка № 04000745312971 от 4.06.2018 г., във връзка с която е приложена фактура № 001.2018.1.04.5307T2347.506439 и № 002.2018.2.04.5307T2347.506438, е обстоятелството за заплатен данък за превозно средство с рег. № В 4030 КР за сумата от 80 лева, респ. по 40 лв. за всяка от фактурите. От разписка № 04000745313823 от 4.06.2018 г. се установява заплащането на данък за превозно средство с рег. № В 9686 КВ за 2018 г. за заплатени сумите от по 40 лв. по всяка фактура, както и такова за превозно средство с рег. № В 2198 СТ за 2018 г., в размер от по 40 лв. по всяка една от двете фактури или в общ размер на 80 лева.

Във връзка с данъка за 2018 г. за превозно средство с рег. № В 0388 КХ са представени фактура № 001.2018.1.04.5307T6893.506895 за сумата от 318,27 лв., както и фактура №002.2018.2.04.5307T6893.506894 за сумата от 308 лв., заплатени с разписка № 04000808868887 от 30.10.2018 г.

От разписка № 04000853965806 от 4.02.2019 г. се установява заплащане на сумата от 6,45 лв. за данък за недвижим имот, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол за 2019 г., сумите от 14,18 лв. и 12,77 лв. – такса за битови отпадъци за 2019 г., и сумата от 5,81 лв. – данък за 2019 г. От съдържанието на друга разписка № 04000853966683 от 4.02.2019 г. е видно заплащането на сумата в размер на 3,22 лв. - данък за недвижимия имот за 2019 г. и 7,09 лв. - такса за битови отпадъци за 2019 г.

От разписка № 04000878517206 от 23.03.2019 г., се установява, че е заплатена сумата 3,96 лв. и 3,57 лв. - такси за битови отпадъци за 2019 г. за апартамента в ж.к. „Владислав Варненчик“ № 17, вх. 3, ет. 2, ап. 35, както и сумата от 8,09 лв. и 7,29 лв. – данък върху недвижимия имот за 2019 г. От разписка № 0400010515613102 от 24.02.2020 г., е видно, че за горепосочения апартамент са заплатени – 8,03 лв.- данък за 2020 г., 3,93 лв.- такса за битови отпадъци за 2020 г., 3,55 лв.- такса за битови отпадъци за 2020 г., 7,23 лв.- данък за 2020 г.

Видно от разписка № 0400009374733829 от 22.07.2019 г. и приложените към същата фактури, е заплащането на сумата от 3,41 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 6630 ЕК за 2019 г., сумата от 210,06 лв. - данък за

превозно средство с рег. № В 0388 КХ за 2019 г., сумата от 394,90 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 1326 НВ за 2019 г., както и сумата от 40,23 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 2198 СТ за 2019 г.

От съдържанието на разписка № 0400010515737398 от 24.02.2020 г., и приложените към нея четири фактури, е видно заплащането на задължения за недвижим имот, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, както следва: 7,72 лв. - данък за 2020 г., 16,73 лв. - такса за битови отпадъци за 2020 г., 15,06 лв. - такса за битови отпадъци за 2020 г. и 6,95 лв. - данък за 2020 г. Със същата разписка е направено плащане и по фактура № 001.2020.1.04.5307T11314.676381 и № 001.2020.2.04.5307T11314.676380 за сумите от 1,67 лв. и 1,49 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 6630 ЕК за 2020 г., фактура № 001.2020.1.04.5307T11315.676387 и № 001.2020.2.04.5307T11315.676386 за сумите от 13,34 лв. и 12 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 4030 КР за 2020 г., фактура № 001.2020.1.04.5307T2346.676095 и № 001.2020.2.04.5307T2346.676094 за сумите от 40 лв. и 36 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 2198 СТ за 2020 г.

Във връзка със заплащането на сметки за електрическа енергия са представени следните разписки от „Easy Pay”, № 04000864445672 от 25.02.2019 г. за сумата от 42,04 лева, представляваща електрическа енергия за периода от 8.01.2019 г. до 7.02.2019 г. за обект на потребление, находящ се в с. Червенци, клиентски № 1100235539, № 04000864445668 от 25.02.2019 г. за сумата от 2,28 лв. – енергия за същия период и имот, по клиентски № 1100235540, № 0400009138160368 от 5.06.2019 г. за сумата от 8,90 лв. за периода от 8.04.2019 г. до 7.05.2019 г. по за клиентски № 1100235540; № 0400009138160392 от 5.06.2019 г. на стойност 21,65 лв. за периода от 8.04.2019 г. до 7.05.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400009275528450 от 2.07.2019 г. за сумата от 48,70 лева за енергия за периода от 8.05.2019 г. до 7.06.2019 г. за клиентски № 1100235540; № 0400009275528476 от 2.07.2019 г. за сумата от 40,26 лв. за периода от 8.05.2019 г. до 7.06.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400009409099204 от 30.07.2019 г. за сумата от 66,23 лева за периода от 8.06.2019 г. до 7.07.2019 г. за клиентски № 1100235540; № 0400009409099220 от 30.07.2019 г. за сумата от 37,20 лева за периода от 8.06.2019 г. до 7.07.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400009590404635 от 5.09.2019 г. за сумата от 53,58 лева за периода от 8.07.2019 г. до 7.08.2019

г. по клиентски № 1100235540; № 0400009590404650 от 5.09.2019 г. за сумата от 32,47 лева за периода от 8.07.2019 г. до 7.08.2019 г. по клиентски № 1100235539; № 0400009762576764 от 8.10.2019 г. – 43,01 лева за периода от 8.08.2019 г. до 7.09.2019 г. по клиентски № 1100235540; № 0400009762576780 от 8.10.2019 г. – 48,91 лева за периода от 8.08.2019 г. до 7.09.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400009851596368 от 25.10.2019 г. – 32,18 лева за периода от 8.09.2019 г. до 7.10.2019 г. по клиентски № 1100235540; № 0400009851596384 от 25.10.2019 г. – 39,92 лева за периода от 8.09.2019 г. до 7.10.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010075069463 от 7.12.2019 г. – 14,82 лева за периода от 8.10.2019 г. до 7.11.2019 г. за клиентски № 1100235540; № 0400010075069505 от 7.12.2019 г. – 37,07 лева за периода от 8.10.2019 г. до 7.11.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010219353088 от 3.01.2020 г. – 22,98 лева за периода от 8.11.2019 г. до 7.12.2019 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010363319455 от 28.01.2020 г. – 1,19 лева за периода от 8.12.2019 г. до 7.01.2020 г. за клиентски № 1100235540; № 0400010363319471 от 28.01.2020 г. – 20,71 лв. за периода от 8.12.2019 г. до 7.01.2020 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010547766381 от 29.02.2020 г. – 12,78 лв. за периода от 8.01.2020 г. до 7.02.2020 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010677017720 от 25.03.2020 г. – 10,74 лева за периода от 8.02.2020 г. до 7.03.2020 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010677017704 от 25.03.2020 г. – 0,24 лева за периода от 8.02.2020 г. до 7.03.2020 г. за клиентски № 1100235540; № 0400010810700059 от 22.04.2020 г. – 18,26 лева за периода от 8.03.2020 г. до 7.04.2020 г. за клиентски № 1100235539; № 0400010810700034 от 22.04.2020 г. – 12,22 лева за периода от 8.03.2020 г. до 7.04.2020 г. за клиентски № 1100235540. Видно от касови бонове на „Български пощи“ ЕАД е плащането за електрическа енергия в размер на 18,50 лева за периода от 8.02.2019 г. до 7.03.2019 г. по клиентски № 1100235539, както и сумата от 160,24 лева за периода от 8.08.2018 г. до 7.09.2018 г. за клиентски № 1100235540.

По повод на плащанията за сметки за ВиК са представени разписка № 0400009212080938 от 19.06.2019 г., за заплащането на сумата от 23,58 лева за недвижим имот, находящ се в с. Червенци с клиентски № 3220285 за ВиК услуги за периода от 10.05.2019 г. до 10.06.2019 г., както и системен бон от „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД за сумата от 64,30 лв. по отношение на имот в с. Червенци.

Видно от свидетелство за регистрация част I, на 8.05.2020 г. е прекратена регистрацията на автомобил с рег. № В 2198 СТ, чийто собственик е Д. М. Я..

От удостоверение от 24.08.2021 г., издадено от гл. инспектор– началник сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР- гр. Варна, се установява, че МПС с рег. № В 9686 КВ е било собственост на Д. М. Я. и е с прекратена регистрация, считано от 13.11.2018 г.

В производството е представен договор за покупко-продажба от 12.08.2019 г., от който е видно, че Д. М. Я., Д. К.Д. и М. К.Д. продават на М.Р.Г., МПС с рег. № В 0388 КХ.

От свидетелство за регистрация част I, е посочено, че К. Янк. е собственик на ремарке с рег. № В 6630 ЕК.

Видно от свидетелство за регистрация специален автомобил с рег. № В 4030 КР, е бил собственост на К. Д. Янк., като считано от 8.05.2020 г. е с прекратена регистрация.

От свидетелство за регистрация част I на МПС, се установява, че влекач с рег. № В 1326 НВ, собственост на К. Д. Янк. е с прекратена регистрация, считано от 26.11.2019 г.

В първоинстанционното производство са събрани гласни доказателствени средства, посредством разпит на свидетелите С. Д., дъщеря на ищцата и внучка на ответницата, Д. Д. – съпруг на ищцата и син на ответницата, М. Д. – син на ответницата, Д.К. Д., както и Кр. Ив. Д. – снаха на ответницата и етърва на ищцата.

От свидетелските показания на свидетелката Д. се установява, че същата около м. септември 2020 г. за последно е посетила апартамента, в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“. Сочи какви електрически уреди са закупени за апартамента от родителите ѝ, както и че дядо ѝ обещал да върне парите за тях на родителите ѝ след като продаде продукцията си. Твърди, че били сменени ключовете за апартамента, както и че родителите ѝ не са взели нищо от същия.

Свидетелят Д. Д. при разпита си посочва, че от година и половина няма ключ за апартамента в гр. Варна. Сочи, че лично със съпругата му са закупили телевизори, печки, пералня със сушилня, тостери, микровълнова

фурна, както и хладилник. Споделя, че стойността на електроуредите не им е заплатена. Сочи, че при посещението му в апартамента в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“ е констатирал, че всички вещи са в апартамента, като двата климатика били на терасата.

От свидетелските показания на свидетеля М. Д. се установява, че родителите му са си закупували електроуреди за апартамента в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“. Споделя обаче, че точно тези уреди, описани в исковата молба не са ги закупували. Сочи, че майка му ползва телевизор марка „Самсунг“, който е на свидетеля. Споделя, че пералнята със сушилнята е подарена от двете семейства, като е закупена със средства на „БГ Груп“. Твърди, че в имота има тостер, микровълнова фурна, които са различни марки от процесните.

От свидетелските показания на Д. Д. се установява, че е виждала Д. С. Д. да заплаща сметки на касите на „Изи пей“, в ж. к. „Владислав Варненчик“ и с. Тополи, като е диктувала местоположението на недвижимите имоти, както и имената К. и ЕГН. Споделя, че много пъти през месец са плащали заедно сметки, като знае, че са били и за МПС.

При разпита си Кр. Д. посочва, че с ищцата са имали съвместно дружество, в което са работили и двете. Споделя, че през 2019 г. – 2020 г. лично тя е плащала сметки. Излага, че за периода от 2018 г. – 2020 г. не е плащала сметки за битови нужди. Сочи, че свекърва ѝ е споделила, а и е виждала, че е заплащала на Д. сметките, за което е имала и разписки. Твърди, че тя самата е заплаща данъци към община Варна.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд формира следните правни изводи:

По повод на предявените искове с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, настоящият съдебен състав намира следното:

За успешното провеждане на исковите, ищецът следва да докаже наличието на кумулативните елементи от фактическия състав на иска, а именно: извършени без основание плащания, вследствие, на които ищцата се е обеднила, обогатяването на ответницата, както и причинна връзка между

обедняването и обогатяването.

Предмет на настоящата проверка са единствено отхвърлителните части на първоинстанционното решение. Доколкото не е обжалвано решението в осъдителните части, то следва да се приеме, че до размера исковите претенции за сумите от **722.95 лева**, представляваща дължими от ответницата задължения за местни данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол за периода от 2011 г. до 2020 г., **475.61 лева**, представляваща заплатена от ищцата в полза на „Енерго-Про Продажби“ АД цена за потребена в периода 8.08.2018 г. до 7.04.2020 г. електрическа енергия за поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, **58.59 лева**, представляваща заплатена от ищцата в полза на „ВиК Варна“ ООД цена за потребена в периода 11.02.2019 г. до 10.09.2020 г. вода в поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, същото е влязло в законна сила.

В настоящото производство не се оспорва притежаваната съсобственост от страна на Д. Я. в процесните недвижими имоти и МПС.

Основните доводи, изложени във въззивната жалба са свързани с заплащането на задължения за местни данъци и такси по личната партия на Д. Я., която е съобразена с притежаваната от нея част от имуществото, както и за личното ползване от същата на потребената електрическа енергия, както и сметка за ВиК.

Във връзка с иска за заплащане на дължимите данъци и такси за недвижимите имоти и МПС, следва да бъдат съобразени представените по делото разписки и други документи.

В настоящото производство, от въззиваемия се оспорва извода на първоинстанционния съд за реалната направа на разходи от страна на Д. Я. по повод на процесните плащания на задължения, дължими от страна на Д. Я.. Същите следва да бъдат ценени единствено по повод направата на преценка за дължимостта на сумите в отхвърлителните части на претенциите. Направата на разноси във връзка с плащания от страна на ищцата, освен, че се подкрепят от представените писмени документи, същите съответстват и на изложеното от страна на незаинтересования свидетел – Д.К. Д., в насока, че е виждала многократно Д. С. Д. плаща сметки на К. Янк. и Д. Я. за процесното имущество. Същите не противоречат и на изложеното от страна на свидетелката Кр. Д., в частта, в която е посочила, че е виждала свекърва ѝ да

дава пари на Д. Д. за заплатените от последната задължения, доколкото не е изрично посочено, че това е осъществяване последователно, респ. за кой период са и дали конкретните задължения съответстват с процесните.

От съдържанието на представените фактури, разписки и касови бонове би могло да се направи извод, че извършваните плащания за задължения за данъци за недвижимото имущество и МПС са били съобразени с притежаваната от Д. Я. ид. ч. от имуществот. Този извод следва от обстоятелството, че са представени извлечения от „Изи пей“ за задължения на наследодателя К. Янк. за същите недвижими имоти и периоди, които съвпадат по размери с тези, определени за дължими от страна на институциите от Д. Я.. Затова и следва да се приеме, че до смъртта на съпруга ѝ, данъците за съпружеското имущество са били определяни в равни размери за двамата съпрузи. Въпреки, че в производството не са представени доказателства за изпълнение на задължението на наследниците по чл. 32 ЗМДТ след смъртта на наследодателя им К. Янк. да подадат декларация в общината в шестмесечен срок от смъртта на наследодателя за преизчисляване на данъка съобразно наследените ид. ч., следва да бъдат съобразени представените по делото фактури за плащания на данъци за имотите, находящи се в с. Червенци, община Вълчи дол и гр. Варна, както и за МПС, по личната партида на Д. Я., с изключение на тези с рег. № В0388 КХ и рег. № В 4030 КР за 2018 г., по отношение, на които е уважена в пълнота исковата претенция.

След служебно извършени изчисления от страна на съда съобразно представените разписки от „Изи пей“ и фактури в периода от 2011 г. до 2020 г., с посочено данъчно задължено лице – Д. Я., се получава сумата в общ размер на 1094,73 лева. Същата се формира при сбор на следните фактура № 001.2018.1.04.5307T2347.506439 и № 002.2018.2.04.5307T2347.506438 - данък за превозно средство /ПС/ с рег. № В 4030 КР - 80 лева, разписка № 04000745313823 от 4.06.2018 г. - данък за ПС с рег. № В 9686 КВ за 2018 г. – 80 лева и данък за ПС с рег. № В 2198 СТ за 2018 г. – 80 лева, разписка № 04000853965806 от 4.02.2019 г. - 6,45 лв. - данък за 2019 г., 14,18 лв. и 12,77 лв. – такса за битови отпадъци за 2019 г., и сумата от 5,81 лв. – данък за 2019 г., разписка № 04000853966683 от 4.02.2019 г. - 3,22 лв. - данък за недвижимия имот за 2019 г. и 7,09 лв. - такса за битови отпадъци за 2019 г. за недвижим имот в с. Червенци, разписка № 04000878517206 от 23.03.2019 г. -

3,96 лв. и 3,57 лв. - такси за битови отпадъци за 2019 г., сумата от 8,09 лв. и 7,29 лв. – данък върху недвижимия имот за 2019 г. в гр. Варна, разписка № 0400010515613102 от 24.02.2020 г. - 8,03 лв.- данък за 2020 г., 3,93 лв.- такса за битови отпадъци за 2020 г., 3,55 лв. - такса за битови отпадъци за 2020 г., 7,23 лв.- данък за недвижим имот в гр. Варна за 2020 г., разписка № 0400009374733829 от 22.07.2019 г. - 3,41 лв. - данък за ПС с рег. № В 6630 ЕК за 2019 г., сумата от 210,06 лв. - данък за ПС с рег. № В 0388 КХ за 2019 г., 394,90 лв. - данък за ПС с рег. № В 1326 НВ за 2019 г., 40,23 лв. - данък за ПС с рег. № В 2198 СТ за 2019 г., разписка № 0400010515737398 от 24.02.2020 г. - 7,72 лв. - данък за 2020 г., 16,73 лв. - такса за битови отпадъци за 2020 г., 15,06 лв. - такса за битови отпадъци за 2020 г. и 6,95 лв. - данък за 2020 г. за недвижимия имот в с. Червенци, фактура № 001.2020.1.04.5307T11314.676381 и № 001.2020.2.04.5307T11314.676380 за 1,67 лв. и 1,49 лв. - данък за ПС с рег. № В 6630 ЕК за 2020 г., фактура № 001.2020.1.04.5307T11315.676387 и № 001.2020.2.04.5307T11315.676386 - 13,34 лв. и 12 лв. - данък за превозно средство с рег. № В 4030 КР за 2020 г., фактура № 001.2020.1.04.5307T2346.676095 и № 001.2020.2.04.5307T2346.676094 - 40 лв. и 36 лв. - данък за ПС с рег. № В 2198 СТ за 2020 г.

Ето защо, искът се явява основателен в пълния предявен размер от 1084,42 лева, поради което същият следва да бъде уважен в цялост. Затова и първоинстанционното решение в отхвърлителната част над 722,95 лева до претендираните 1084.42 лева се явява неправилно и като такова следва да бъде отменено.

По повод оплакванията във връзка със сумите, дължими за заплащане на сметки за електроенергия и вода, съдът съобрази, че в представените по делото фактури и касови бонове е видно, че се касае за плащания по партидата на К. Янк. за исковия период от 2018 г. до 2020 г.

В производството безспорно се установява, че трето лице, различно от съсобствениците е направило плащане на задълженията в пълен размер. Този извод се подкрепя от представените писмени доказателства, както и от свидетелските показания на свидетелката Д.К. Д., която е посочила, че лично е присъствала при плащанията през месец, осъществявани от Д. Я., както и от изложеното и Кр. Ив. Д., че тя самата не е заплащала сметки за битови

разходи на свекърите си за периода от 2018 г. до 2020 г., съвпадащ с процесния.

В производството не са събрани категорични и последователни доказателства, че имотът в с. Червенци, община Вълчи дол се е използвал единствено от Д. Я. след смъртта на съпруга ѝ. В подкрепа на този извод е изложеното от всички свидетели в насока, че Д. Я. след закупуването и ремонта се е настанила в апартамента в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“, доколкото лекарското обслужване в града е било по добро. В продължение на горното е и изложеното от свидетелите С. Д., Д. Д., М. Д., че Д. Я. живее в гр. Варна, като година и половина преди депозиране на исковата молба е сменила и патрона за жилището. В тази насока е и изложеното от свидетелката Д.К. Д., че до смъртта на К., през 2018 г. с Д. са живели в с. Червенци. Също така следва да бъде съобразено и изнесеното от свидетелката Кр. Д., в частта, в която посочва, че в периода от 2017 г. до 2020 г. имотът в с. Червенци е бил посещаван всяка седмица или през седмица от ищцата и съпруга ѝ, доколкото техните деца и внуци са там, както и че ищцата и съпругът ѝ желаели да закупят къщата в с. Червенци. С оглед на всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че е недоказано твърдението, че Д. Я. е потребявала еднолично електрическа енергия и вода в периода след 2018 г. до 2020 г. за ПИ № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци. Доколкото първоинстанционното решение е влязло в сила в осъдителната част на претенциите до размера на осъдителните части от претенциите, то следва да се приеме, че исковете за връщане на суми за заплатена електроенергия и ВиК услуги се явяват неоснователни **за горницата над сумата от 475,61 лева**, представляваща електрическа енергия за периода от 8.08.2018 г. до 7.04.2020 г. за обект за потребление – ПИ с идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол **до претендираните 713.42 лева**, както и **за горницата над 58.59 лева**, представляваща заплатена в полза на „ВиК Варна“ ООД цена за вода за периода от 11.02.2019 г. до 10.09.2020 г. за ПИ с идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол **до претендираните 87,88 лева**, ведно със законна лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното изплащане.

По повод на предявените искове по чл. 249, ал. 2 ЗЗД за връщане на конкретно посочените движими вещи, настоящият съдебен състав намира следното:

За уважаване на тези искове ищецът (сега въззивник), който претендира на основание чл. 249, ал. 1 ЗЗД връщане на процесния имот, носи доказателствената тежест да установи, че между страните по делото е било постигнато съгласие, което да обхваща всички съществени условия на договора за заем за послужване, съобразно вида на движимите вещи, че така уговореното предоставяне в безвъзмездно ползване е било фактически осъществено, както и че е отправил покана за връщането им.

В относимата съдебна практика се приема, че договорът за заем за послужване е реален и се счита за сключен с постигане на съгласие между страните и предаване на вещта /така Решение № 164 от 7.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4132/2019 г., IV г. о., ГК/. Не може да се презюмира, че предаването суми или вещи от едно лице на друго става на основание договор за заем, сключен между тях, като е необход. е този, който твърди, че предаването е извършено въз основа на заем, да установи това с допустими от закона доказателства /така Решение № 37 от 25.VI.1969 г. по гр. д. № 32/69 г., ОСГК, Решение № 546 от 23.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 856/2009 г., IV г. о., ГК и други/.

В разглеждания случай, от събраните по делото доказателства не се установява наличие на горните елементи от фактическия състав на иска, а именно: да е доказано постигането на съгласие за сключването на договор за заем, както и реалното предаване на следните движими вещи: телевизор с марка „LED LCD Finlux FF 4830 SMART“ на стойност 618 лв., микровълнова фурна „FINLUX FMO-2073B“ на стойност 119 лв., тостер „CROWN CT-828“ на стойност 27 лв. и два броя конвекторни печки „DPL CH 7012“. Този извод следва от обстоятелството, че не са събрани категорични доказателства в насока, че е налице сключен договор за заем между страните, респ. че страните са отправили насрещни волеизявления в насока за обвързването им по сочения от Д. Я. начин. В производството не се доказва моментът на сключване на твърдения договор за заем, респ. между кои конкретни страни е постигнато съгласието и при какви съответни параметри. Изложеното от свидетелите С. Д. и Д. Д. в насока, че Д. Д. и съпругата му са предоставили

средства за закупуването на процесните движими вещи, не би могло да обуслови категоричен извод в насока за доказано наличие на облигационна връзка между страните по спора.

Безспорно е обстоятелството, че процесната пералня със сушилня модел „GVW 364TC-S“ на стойност 1177,80 лв. се намира във фактическа власт на Д. Р.. По повод на основанията за придобиване на фактическата власт от същата е наведено твърдение за подаряването ѝ от страна на семействата на синовете ѝ. Наличието на дарствено намерение се доказва от събраните гласни доказателства при разпита на свидетеля М. Д. за закупуване на пералнята от снаха му – Д. Я. със средства от общото им дружество като подарък за родителите им по повод на новия им апартамент в гр. Варна.

На следващо място, в подкрепа на извода за липсата на доказано постигане на съгласие относно сключването на неформален договор за заем, настоящият съдебен състав, съобрази и близките роднински връзки между страните. Доколкото дарителите и надарените са в изключително близка родствена връзка, би могло по-скоро да се приеме, че е налице обичайно дарение по смисъла на чл. 225 ЗЗД във връзка със закупуването на жилище в гр. Варна от страна на родителите - К. и Д. Янк.и.

Отделно от това, в производството, не е установено по категоричен начин, че горепосочените движими вещи- телевизор с марка „LED LCD Finlux FF 4830 SMART“, микровълнова фурна „FINLUX FMO-2073B“, тостер „CROWN CT-828“ и два броя конвекторни печки „DPL CH 7012“ са били реално предадени във фактическа власт на Д. М., респ. че се намират в нейна фактическа власт към момента на депозиране на исковата молба. Свидетелските показания на С. Д. и Д. Д., в частта, в която е посочено, че около една година преди датата на исковата молба са установили, че същите се намират в апартамента на Д. Я., находящ се в гр. Варна, ж. к. „Владислав Варненчик“, не кореспондират на останалия събран доказателствен материал, а и не са придобити непосредствено преди депозиране на исковата молба, като касаят период, който значително я предхожда, поради което и не следва да бъдат кредитирани. Също така, от показанията на свидетеля М. Д. се установява, че в недвижимия имот на майка му има електрически уреди, които обаче са различни от описаните в исковата молба. Във връзка с твърденията му, че родителите му със свои собствени средства са закупили

електроуредите си се подкрепя и от представените писмени доказателства – фактури, от съдържанието, на които е видно закупуването на други марки електроуреди. По повод на двата броя конвекторни печки „DPL СН 7012“, изрично са събрани доказателства посредством разпит на свидетеля М. Д., че електроуреди от такъв вид изобщо не се притежават от Д. Я..

С оглед на горното, следва да се приеме, че ищецът, чиято е и доказателствената тежест, не успя при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на всички елементи от фактическия състав на исковете по чл. 249, ал. 2 ЗЗД за връщане на горепосочените движими вещи, поради което същите се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Поради несъвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд в частта, относно иска по чл. 59, ал. 1 ЗЗД за заплащане на данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол, както и МПС за сумата над 722,95 лева до пълния размер на предявения иск от 1 084,42 лева, първоинстанционното решение се явява неправилно и като такова следва да бъде отменено в тази част, респ. потвърдено като правилно в останалите части, предмет на въззивната жалба.

По разноските:

С оглед изхода от спора разноски се дължат на страните по съразмерност.

За първоинстанционното производство Д. Я. не е представила договор за осъществена безплатна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА за оказаното й процесуално представителство. Затова и на последната не следва да се присъждат разноски.

За първоинстанционното производство Д. Д. претендира заплащането на държавна такса – 293.04 лева, от която 243.04 лева по иска за неоснователно обогатяване и 50 лева по иска за реално изпълнение, 10 лева – за съдебни удостоверения и 720 лева с ДДС – адвокатско възнаграждение. Доколкото в договора за правна защита и съдействие страната не е посочила какъв е размерът на възнаграждението за всеки иск, следва да се приеме, че същото е уговорено поравно. Ето защо, в полза на страната, по съразмерност са дължими съдебно-деловодни разноски по уважената част от исковете в общ размер на 315.71 лева. Затова и на страната следва да се присъдят

допълнително съдебно-деловодни разноси от **86,22 лева**. За обезпечителното производство, Д. Д. претендира заплащането на съдебно-деловодни разноси, както следва: 40 лева- държавна такса, 15 лева - такса за вписване, 528 лева с ДДС – адвокатско възнаграждение и 200 лева - за обжалване. За същото по съразмерност в полза на страната са дължими 403,25 лева, затова и следва да ѝ се присъдят допълнително **70,17 лева**.

За въззивното производство, Д. Я. претендира заплащането на съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА, за което представя договор за правна защита и съдействие. С оглед на горното, по съразмерност, в полза на адв. А. П. са дължими разноси за адвокатско възнаграждение от **343,20 лева**.

За въззивното производство Д. Д. претендира заплащането на 700 лева – адвокатско възнаграждение, от които 300 лева по иска за неоснователно обогатяване и 400 лева по иска по чл. 249, ал. 2 ЗЗД, както и 100 лева – държавна такса. По съразмерност, в полза на страната са дължими съдебно-деловодни разноси в общ размер на **321,75 лева**, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260129 от 28.02.2022 г., постановено по гр. д. № 15851/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен иска на Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ***** за осъждане на Д. М. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Червенци, община Вълчи дол да ѝ заплати сумата за **разликата над 722,95 лева** /седемстотин двадесет и два лева и деветдесет и пет стотинки/ **до пълния размер на предявения иск от 1 084,42 лева** /хиляда осемдесет и четири лева и четиридесет и две стотинки/, представляваща дължими от Д. М. Я., задължения за местни данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол за периода от 2011 г. до 2020 г., съответстваща на придобитата след прекратяване на СИО със смъртта на съпруга /К. Янк./ на Д. М. Я. 4/6 ид. ч. от правото на собственост върху апартамент с идентификатор № 10135.4504.449.3.5, находящ се в гр. Варна, *****; поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи

дол, ведно с построените в него сгради, МПС с рег. № В 9686 КВ, МПС с рег. № В 2198 СТ, МПС с рег. № В 6630 ЕК, МПС с рег. № В 0388 КХ, МПС с рег. № В 1326 НВ, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА Д. М. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Червенци, община Вълчи дол да заплати на Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ***** **допълнително сумата от 361.47 лева /триста шестдесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/**, представляваща дължими от Д. М. Я., задължения за местни данъци и такси към община Варна и община Вълчи дол за периода от 2011 г. до 2020 г., съответстваща на притежаваната ид. ч. от правото на собственост върху апартамент с идентификатор № 10135.4504.449.3.5, находящ се в гр. Варна, *****; поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, МПС с рег. № В 9686 КВ, МПС с рег. № В 2198 СТ, МПС с рег. № В 6630 ЕК, МПС с рег. № В 0388 КХ, МПС с рег. № В 1326 НВ, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260129 от 28.02.2022 г., постановено по гр. д. № 15851/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, **В ЧАСТИТЕ**, с които са отхвърлени предявените от Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, *****, искове срещу Д. М. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Червенци, община Вълчи дол, както следва:

- за заплащане на сумата за **разликата над 475,61 лева до пълния размер на предявения иск от 713,42 лева**, представляваща заплатена от Д. С. Д. в полза на „Енерго-Про Продажби“ АД цена за потребена в периода 8.08.2018 г. до 7.04.2020 г. електрическа енергия за поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк. ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба

/10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД;

- за заплащане на сумата за **разликата над 58,59 лева до пълния размер на предявения иск от 87,88 лева**, представляваща заплатена от Д. С. Д. в полза на „ВиК Варна“ ООД цена за потребена в периода 11.02.2019 г. до 10.09.2020 г. вода в поземлен имот идентификатор № 80529.501.179, находящ се в с. Червенци, община Вълчи дол, ведно с построените в него сгради, ползвана еднолично от ответницата след смъртта на съпруга ѝ К.Янк. ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба /10.12.2020 г./ до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, както и в частта
- за осъждане на Д. М. Я. да **върне** на Д. С. Д. предадените ѝ за временно ползване движими вещи - телевизор с марка „LED LCD Finlux FF 4830 SMART“ на стойност 618,00 лв., микровълнова фурна „FINLUX FMO-2073B“ на стойност 119,00 лв., тостер „CROWN CT-828“ на стойност 27,00 лв., пералня със сушилня модел „GVW 364TC-S“ на стойност 1177,80 лв. и два броя конвекторни печки „DPL CH 7012“, на основание чл. 249, ал. 2 ЗЗД.

ОСЪЖДА Д. М. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Червенци, община Вълчи дол да заплати на Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ***** **допълнително сумата от 156.39 лева /сто петдесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/**, от които 86,22 лева /осемдесет и шест лева и двадесет две стотинки/ за производството по гр. д. № 15851/2020 г. по описа на Районен съд – Варна и 70,17 лева /седемдесет лева и седемнадесет стотинки/ за производството по ч. гр. д. № 14436/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. М. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Червенци, община Вълчи дол да заплати на Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ***** **сумата от 321,75 лева /триста двадесет и един лев и седемдесет и пет стотинки/**, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. С. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ***** да заплати на адвокат А. П. от ВАК сумата от **343,20 лева /триста четиридесет и три лева и двадесет стотинки/**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна защита за настоящото производство в полза на Д. М. Я., ЕГН: *****, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

Първоинстанционното решение не е обжалвано в осъдителните части, поради което същото е влязло в законна сила в същите части.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____